

[Jytte Hilden]

kels Folketing, som altid gerne vil ud ad døren og slippe for at stemme, men til dem, der interesserer sig mest for dette, nemlig udvalget angående videnskabelig forskning, og udvalget vil så tage den redegørelse op og diskutere den allerede i dette forår. Det ser vi bestemt frem til.

Med hensyn til det punkt, der drejer sig om de selvstændige bestyrelses beføjelser, har vi alle sammen fra tid til anden enten deltaget i diskussioner om institutioner, der har haft problemer, eller fået dem repeteret i pressen. Vi forestiller os ikke, at problemer forsvinder ud i den blå luft, fordi vi får bestyrelser med selvstændige beføjelser, men vi forestiller os, at de mennesker, der kommer til at sidde i de bestyrelser, kan vi i højere grad bede om at varetage det job, som de er sat til med nogle, hvad skal vi sige, rammebestemmelser for disse bestyrelser.

Det er klart, at der må være forskel på, om det drejer sig om store institutioner med milliardbeløb eller i hvert fald store millionbeløb på budgettet, eller det drejer sig om mindre institutioner. Vi ønsker ikke nogen stram og firkantet centralistisk styring lagt ned over hovedet.

På den anden side synes vi, at vi som politikere har krav på at vide, hvordan tingene foregår, inden for hvilke rammer den halvdel af den offentlige forskning, som er sektorinstitutionerne, rent faktisk folder sig ud, og det har vi også en tiltro til at de institutioner vil kunne fortælle os.

Så vil jeg til sidst fremhæve det punkt, som også er med i dagsordenen, nemlig spørgsmålet om ytrings- og publiceringsfrihed for de enkelte medarbejdere.

Det er klart, at hvis et amtsråd har bestilt en undersøgelse, der drejer sig om lossepladser, så skal dette amtsråd have mulighed for at tage stilling til undersøgelsen om lossepladser, før den står at læse i en af de ellers glimrende aviser, vi har i dette land. Men når det er sket, har derefter instituttet en forpligtelse til at offentliggøre, hvad man er kommet frem til. Det vil sige, at vi ikke kan vente halve og hele år på resultatet af disse undersøgelser.

Sammen med dette problem er det vigtigt at pege på det, som hr. Rahbæk Møller også var inde på, nemlig det offentliges muligheder for udtagelse af patenter. Jeg tror ikke, at vi i dag bliver færdige med diskussionen om,

hvorledes det offentlige efter vores mening i årenes løb er blevet slemt snydt med hensyn til udtagelse af patenter. Der er ingen tvivl om, at vi har mistet ganske store beløb, fordi vi simpelt hen har siddet og sovet i timen, og min henstilling skal derfor være, at undervisningsministeren som forskningsminister i høj grad, når han forhandler, og når han har kontakt også til de andre ministerier, hvor disse sektorforskningsinstitutioner hører hjemme, gør opmærksom på de muligheder, som efter vores mening ikke udnyttes godt nok i dag. En ting er, at vi lever i et velfærdssamfund, en anden ting er faktisk at være lidt smånaiv og ikke forstå, hvor det er, man kan tjene penge, når vi nu ligesom er en del af et samfund, hvor dette kan lade sig gøre. Så spørgsmålet om udtagelse af patenter, spørgsmålet om, at det offentlige også sørger for at hjemtage penge på licenser, som følger oven på disse patenter, tillægger vi en meget, meget stor vægt, og det håber vi i høj grad vil indgå også med denne vægt og som et særligt afsnit i ministerens redegørelse.

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne tilslutte mig dagsordenen, som det allerede er sket med den måde, den er fremsat på, og håbe, at vi senere, i foråret 1987, får denne kvalificerede yderligere debat om sektorforskningen.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Først skal jeg takke for ministerens, jeg synes, man kan sige meget ransagende svar på forespørgslen om regeringens planer for sektorforskningen.

Inden jeg vender mig til det, ministeren sagde, vil jeg gerne give tilslutning til hr. Rahbæk Møllers, synes jeg, både meget kloge og rigtige bemærkning om sektorforskningens kvalitet sammenholdt med andre former for forskning i samfundet. Jeg synes, det var en rigtig og en klog bemærkning. Jeg er irriteret over, at jeg ikke tænkte på den i forbindelse med mit eget indlæg.

Jeg skal herefter vende mig til ministerens svar og lige kort sige, at ministeren jo tilkendegiver, at sektorforskningen efter hans opfattelse bør stå som en fælles arbejdsplads.

Jeg vil for mit eget vedkommende uddybe det lidt ved at sige, at i det, ministeren siger, ligger jo en antydning af noget, som vi har meget brug for, nemlig at forskningen også